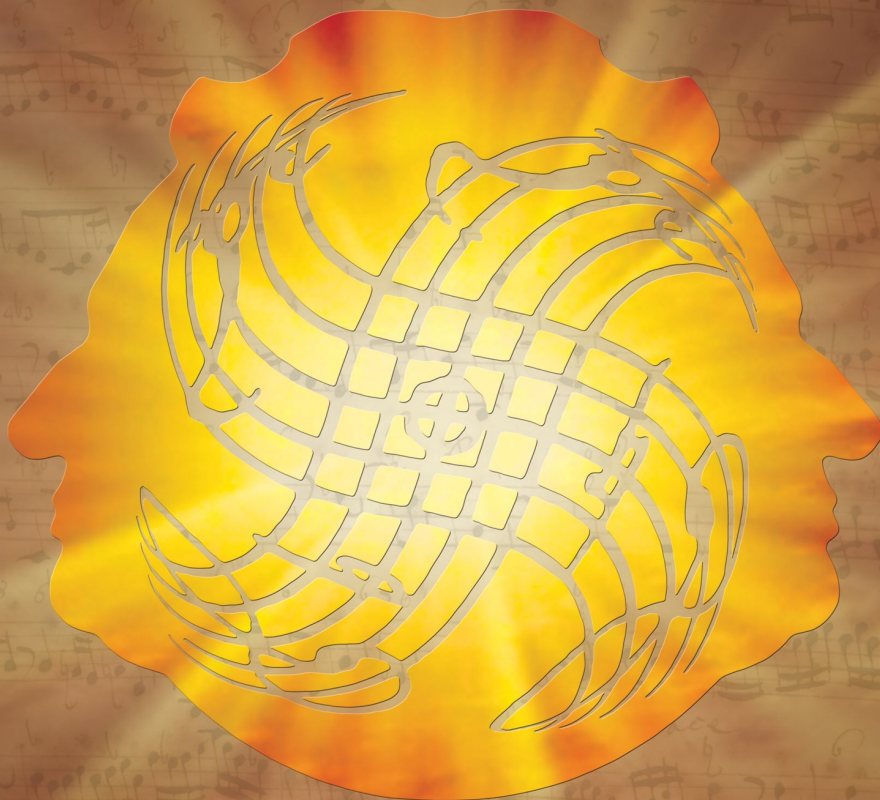

SØNDAG 19. APRIL 2015 15.00

BACHKANTATER

KANTATE 23 "DU WAHRER GOTT UND DAVIDS SONS" KANTATE 42 "AM ABEND ABER DESSELBIGEN SABBATAS" KANTATE 85 "ICH BIN EIN GUTER HIRT"

Johann Sebastian Bach
ENGHAVE BAROK

KLAUDIA KIDON • DANIEL CARLSSON • MATHIAS HEDEGAARD • JAKOB BLOCH JESPERSEN

WWW.ENGHAVEBAROK.DK

ENGHAVE KIRKE

SØNDER BOULEVARD 120 - OVERFOR ENGHAVE S-STATION

FRI ENTRÉ

STATENS KUNSTFOND, DEN BØHMSKE FOND
AUGUSTINUS FONDEN, TOYOTA FONDEN M.F.L.

VESTERBRO SOGN

FOLKEKIRKEN PÅ VESTERBRO

VELKOMMEN TIL BACHKANTATER I ENGHAVE KIRKE!

På langfredag 1725 opførte Johann Sebastian Bach (1685–1750) sin Johannespassion for anden gang, i en ny og revideret version. Programmet, som du sidder med i hånden, byder på tre kantater der på forskellig vis har tilknytning til denne anden udgave af Johannespassionen. Mest konkret genbrugte Bach, som afslutning på 1725-versionen af Johannespassionen, slutsatsen "*Christe, du Lamm Gottes*" fra kantate 23. I den senere revision fra 1732 blev denne igen erstattet, med den nu til dags oftest anvendte afslutningskoral "*Ach Herr, laß dein lieb Engelein*".

Men også kantaterne 42 og 85 kan knyttes til Johannespassionen, idet de begge bygger på læsninger fra Johannesevangeliet og er skrevet i 1725 til henholdsvis 1. og 2. søndag efter påske. Faktisk skrev Bach i foråret 1725 hele 10 kantater, som bygger på tekster fra Johannesevangeliet. Kantate 42 og 85 er således en del af en større gruppe værker, der har Johannesevangeliet som omdrejningspunkt, startende med anden-opførelsen af Johannespassionen på langfredag 3. marts og sluttende på Trinitatis Søndag 27. maj 1725.¹

Kantate 42 "Am Abend aber desselbigen Sabbats"

Bach åbner kantaten til 1. søndag efter påske, 8. april 1725, med en Sinfonia. Satsen er bygget op som en galant *Concerto a Due Cori* mellem blæserne (to oboer og fagot) og strygerensemblet. Satsens lethed og elegance kan tolkes som en boblende glæde over Jesu opstandelse påskedag. Trods denne åbenlyse tolkning er satsen ikke komponeret til lejligheden. Den stammer sandsynligvis fra en nu tabt fødselsdagskantate (BWV 66a) til Prince Leopold von Anhalt Cöthen – Bachs tidligere arbejdsgiver. Genbrug er guld!

Efter Sinfoniaen lægger tenoren, som evangelist, ud med at recitere fra evangeliet til 1. søndag efter påske, Johannesevangeliet 20,19–31. Med et langt orgelpunkt og gentagne sekstendedele i celloen, skaber Bach en tremoleoeffekt, der understreger disciplenes natlige frygt for jøderne, nu da de tror at Jesus ikke længere er iblandt dem. De har hørt at Jesu grav var fundet tom Påskemorgen, men han har endnu ikke vist sig for dem. Som kontrast hertil hersker ro og fred i den følgende pastorale² arie for alt, oboer og strygere. Også denne sats stammer fra føromtalt fødselsdagskantate, men nu med et gendigtet citat fra Matthæusevangeliet 18,20: "*Hvor to eller tre er samlet i mit navn, dér er jeg midt iblandt dem*". Et billede på trygheden i det kristne fællesskab som modsætning til disciplenes angst.

Som den centrale sats i kantaten bringer Bach, i form af en duet for sopran og tenor, første vers af Jacob Fabricius' salme "*Verzage nicht, o Heüflein klein*" (Tab ikke modet, du lille flok) – igen med reference til de ængstelige disciple fra evangelielæsningen. Det er en sats som er omgærdet af mystik, for der er ikke umiddelbart nogen koralmelodi at høre – hverken i sangstemmerne eller i den mærkværdige fagotstemme. Det er blevet foreslået af Bach-kenderen C. H. Terry, at hele satsen kunne være et akkompagnement til en koralmelodi der ikke høres, som et billede på de tidlige kristne menigheder, der måtte dyrke deres tro i det skjulte. En interessant teori, som falder godt i tråd med Bachs øvrige brug af symbolik, til at fremhæve konteksten,

men som i sagens natur er vanskelig at bevise.

Ikke desto mindre stemmer det godt overens med bassens udsagn i det følgende recitativ, hvor Jesus viser sig for disciplene: *”so trat mein Heiland mitten ein; zum Zeugnis, dass er seiner Kirche Schutz will sein”* (da trådte min frelser ind midt iblandt dem som vidnesbyrd om, at Han vil værne sin kirke). Recitativet afsluttes med en advarsel til kirkens fjender som oplæg til bassens forsikrende arie i den lyse toneart A-dur. *”Jesus er et skjold”* itonesætter Bach her med fjerde- og ottendedele i treklinge, der danner skjold mod *”forfølgelsen”*, som bliver dramatiseret med hastige sekstendedelsløb hos både sanger og instrumenter.

Den afsluttende koral er en udsættelse af Luthers oversættelse af den latinske hymne *Da pacem, Domine* (Bring fred i vor tid, Herre) på Johann Walthers reformatoriske melodi.

Kantate 85 *”Ich bin ein guter Hirt”*

Kantate 85 er også skrevet i 1725, men til 2. søndag efter påske – der i år falder netop i dag 19. april 2015. Ligesom Johannespassionen og kantate 42, tager 85 udgangspunkt i Johannesevangeliet. Her med Jesu ord fra evangelielæsningen til 2. søndag efter påske, Joh. 10, 11-16: *”Jeg er den gode hyrde, der giver sit liv for fårene”*. Med disse ord åbnes kantaten af bassen – den traditionelle Vox Christi³ – med en underliggende koncertant sats for hyrdens instrument: oboen.

I kantatens anden sats forklarer kontratenoren – nu med den anonyme tekstforfatters ord – at Jesus med sin lidelse og død er hyrden, som ofrede sig for sin flok. Som obligat instrument valgte Bach i 1725 det sonore taille-instrument⁴ violoncello piccolo, men har ved andre lejligheder ladet stemmen spille af en violin, lige som det er tilfældet i dag. Det er sandsynligt, at Bach har haft en særlig dygtig musiker på violoncello piccolo til rådighed i denne periode af 1725, for i tiden mellem påske og pinse 1725 gør han brug af instrumentet hele fem gange.

I tråd med hyrde-allegorien følger nu et vers af Cornelius Beckers tyske gendigtning af Psalme 23: *”Herren er min hyrde, mig skal intet fattes”*, der synges af sopranen i en let udsmykket form. Omkring sopranens koralmelodi har Bach vævet en trionsonatesats mellem continuogruppen⁵ og to pastorale² oboer.

Tenoren redegør i kantatens eneste accompagnato-recitativ⁶ på forskellen mellem lejesvenden og den gode hyrde: mens lejesvenden vil sove og lade *”der höllen-wolf”* (helvedesulven) gå på rov blandt fårene, vil denne hyrde (Jesus) lade ulven få sin vrede at føle. Recitativet følges af kantatens måske mest inspirerede arie. Med den pastorale² taktart 9/8 refererer Bach igen til kantatens tematik. Hyrdens offervilje bindes sammen med det offer Jesus gjorde på korset. Først med den beroligende musik til ordene *”Seht, was die Liebe tut!”* (Se dog, hvad kærligheden gør!) efterfulgt af B-deles formindskede melismer⁷ til teksten *”Und hat am Kreuzesstamm vergossen für sie sein teures Blut”* (og har på korset udgydt sit dyrebare blod for dem).

Kantaten afsluttes med en firestemmig udsættelse af salmen *”Ist Gott mein Schutz und treuer Hirt”* (Når Gud er mit værn, min trofaste hyrde), som bl.a. byder på en ma-

gisk skuffet kadence⁸ hen imod slutningen til ordene: *"Ich habe Gott zum Freunde"* (Gud er min ven).

Kantate 23 "Du wahrer Gott und Davids Sohn"

Kantate 23 *"Du wahrer Gott und Davids Sohn"* er skrevet til Fastelavns søndag med udgangspunkt i Lukasevangeliet 18, 31-43, hvor Jesus først bebuder sine disciple, at de nu skal drage til Jerusalem, hvor profetierne om menneskesønnen skal fuldbyrdes, og siden, i Jeriko, helbreder en blind tigger, som udbryder: *"Jesus, du Davids søn, forbarm dig over mig"*. Det er tiggeren og dennes ord kantate 23 er bygget omkring. Tilblivelsen af denne kantate er lidt speciel idet Bach oprindeligt skrev de tre første satser under sin allersidste tid i Cöthen, som en prøvekomposition til kantorstillingen i Leipzig. Præcis et år efter, fastelavns søndag 20. februar 1724, da Bach havde tiltrådt kantorstillingen, tilføjede han, som afslutningssats, en større koralbearbejdelse af den tyske oversættelse af Agnus Dei:⁹ *"O Guds Lam uskyldig, forbarm dig over os"*. Bach genbrugte denne sats i 1725 som afslutningssats til den udmærkede, men sjældent opførte, 2. udgave af sin Johannespassion, hvorfra satsen senere blev erstattet med koralen *"Ach Herr, laß dein lieb Engelein"*.

Kantaten består altså af blot fire satser, hvilket må siges at være usædvanligt. Den åbner med et forspil, for to oboer og continuo.⁵ Forspillet har et roligt trioliseret motiv, som fortsætter satsen igennem. Sopranen og kontratenoren derimod, sætter ind med et todelt tema, som beskriver *"Herzeleid"* og *"erbarm dich mein"* med kromatiske bevægelser, dissonerende klange og *suefzer*,¹⁰ hvilket resulterer i en både rytmisk og klanglig kontrast mellem oboerne og sangstemmerne. Kun ordene *"Hülff und Trost"* bliver sunget på oboernes fredlige motiv og således beroliger Bach os med, at selv i lidelsen er håbet og trøsten til stede.

Også i tenorens recitativ arbejder Bach med to lag: mens tenoren forklarer om den blinde tigger med referencer til både Markusevangeliet 2,17 og Første Mosebog 32,26, høres Agnus dei-hymnen i violin og obo – en elegant sammenfletning af læsningens to fortællinger og et eksempel på Bachs unikke forkyndende talent.

Den følgende sats er en forløsning: den blinde kan atter se, og tekstforfatteren citerer hertil Salme 145,15: *"Alles øjne bier på dig"*. Satsen er en *rondeau*, en satstype, hvor et tilbagevendende tema afløser mellemliggende vers og som med sit homofone og dansante præg sandsynligvis stammer fra en verdslig kantate fra Cöthen-tiden. Versene synges som duet mellem tenor og bas, og således danner de tre første satser en A-B-A form: duet, recitativ, duet.

Kantatens sidste sats *"Christe, du Lamm Gottes"* bygger som tidligere nævnt på den gamle Agnus dei-hymne. Satsen falder, ligesom hymnen, i tre dele: først en traurig Adagio-sats med en homofon koraludsættelse, efterfulgt af to vers i Andante med hver sin polyfone sats under sopranens cantus firmus¹¹. En perfekt afrunding på kantaten, som dermed slutter med at se frem mod påsken og lidelseshistoriens komme.

¹ I perioden mellem Påskedag og Trinitatis søndag var der på Bachs tid tretten helligdage, hvoraf der i dag kendes kantater til de 12. De tolv kantater er følgende, nævnt i kirkeårets rækkefølge: BWV 6, 42, 85, 103, 108, 87, 128, 183, 74, 68, 175 og 176. Af disse tolv bygger de ti på læsninger fra Johannesevangeliet. Kun BWV 6 til 2. påskedag og BWV 128 til Kristi Himmelfart bygger på andre tekstgrundlag, da evangelielæsningerne til pågældende dage er af hhv. Lukas og Markus. Man kan læse mere om dette emne i Eric Shafes bog *J. S. Bach's Johannine Theology: The St. John Passion and the Cantatas for Spring 1725*.

² **Pastorale** = en billedlig eller musikalsk fremstilling af et idylliseret hyrdemiljø. I barokmusikken er pastorale kendetegnede ved at have 6/8-, 9/8- eller 12/8-takt med roligt flydende melodistemmer. Pastor betyder hyrde på latin.

³ **Vox Christi** = Kristi stemme. Jesu ord synges traditionelt af en bassanger. Hos Bach kendes dette fænomen især fra de to store passioner, men også i kantaterne bruger Bach bassen når Jesus citeres eller personificeres.

⁴ **Taille** = fransk udtryk for stemmen, som synger eller spiller i tenor- eller barytonlejet. Udtrykket dækker både sangstemme og instrumentarium. Typiske taille-instrumenter er obo da caccia, bratch, tenorgambe, og altså violoncello piccolo.

⁵ **Continuo** er en samlet betegnelse for orkesterets basgruppe. Inklusiv akkordinstrumenter som orgel, cembalo og lut. Akkordinstrumenterne i continuo-gruppen spiller hovedsagligt efter orkesterets basstemme, men tilføjer akkorder og improvisationer ud fra satsens akkordforløb, der som oftest er angivet med talkoder – den såkaldte generalbas.

⁶ **Recitativo accompagnato** = et recitativ akkompagneret af orkesteret, i modsætning til det "tørre" secco-recitativ, som kun akkompagneres af continuo-gruppen.

⁷ **Melismatisk** er betegnelsen for at synges med flere toner på en enkelt stavelse; det modsatte af syllabisk, hvor hver stavelse har sin egen tone.

⁸ **Skuffende kadence**: Normalt forventer man, at en dominantakkord (skalaens 5. trin) opløses til tonika (skalaens 1. trin). Det skyldes, at dominanten har en (eller to) ledetoner; tertsen (og septimen), som leder hen mod tonika. Hvis dominanten ikke opløses til tonika, men derimod til paralleltonearten (skalaens 6. trin), kalder man det for en skuffende kadence. I mol-tonearter er 6. trin dog ikke paralleltonearten men derimod den funktion som kaldes mediant (et sænket 6. trin), hvilket også kendes som en dobbeltskuffende kadence.

⁹ **Agnus Dei** = Guds lam. Symbolet, af Jesus som Guds lam, stammer fra Johannesevangeliet 1, 29, hvor Johannes døberer siger: "Se Guds lam, som bærer verdens synd". Agnus dei er desuden et messeled i den Romersk-Katolske, såvel som i den Lutherske Kirke, hvor verset synges af menigheden.

¹⁰ **Seufzer** = suk. Seufzer er et almindeligt brugt motiv i barokmusikken, hvor det udtrykker smerte eller vemod. Det er typisk noteret som parvis nedadgående ottendedele.

¹¹ **Cantus Firmus** = en melodilinje som ligger til grund for en satskomposition. Teknikken anvendes helt tilbage i middelalderen, hvor gregorianske hymner dannede grundlag for flerstemmige vokalsatser. Hos Bach er der som regel tale om tyske reformatoriske salmelodier.

PROGRAM

*Af hensyn til et sammenhængende forløb beder vi om,
at eventuelt bifald først finder sted til sidst*

Kantate 42 "Am Abend aber desselbigen Sabbats"

1. Sinfonia

2. Recitativ – tenor

Am Abend aber desselbigen Sabbats, Da die Jünger versammelt Und die Türen verschlos- sen waren Aus Furcht für den Jüden, Kam Jesus und trat mitten ein.	Men om aftenen mens det endnu var sab- bat, og disciplene var forsamlede med dø- rene lukkede af frygt for jøderne, trådte Jesus ind midt iblandt dem.
--	---

3. Arie – kontratenor

Wo zwei und drei versammelt sind In Jesu teurem Namen, Da stellt sich Jesus mitten ein Und spricht darzu das Amen. Denn was aus Lieb und Not geschicht, Das bricht des Höchsten Ordnung nicht.	Hvor to eller tre er forsamlede i Jesu dyrebare navn, der træder Jesus ind midt iblandt dem og tilsiger et Amen, for hvad der udspringer af kærlighed og nød det bryder ikke den Højestes orden.
---	---

4. Duet – sopran & tenor

Verzage nicht, o Häuflein klein, Obschon die Feinde willens sein, Dich gänzlich zu verstören, Und suchen deinen Untergang, Davon dir wird recht angst und bang: Es wird nicht lange wahren.	Tab ikke modet, du lille flok, selv om fjenderne vil knuse dig helt og ønsker din tilintetgørelse, hvad der gør dig meget bange: det varer ikke længe ved.
--	---

5. Recitativ – bas

Man kann hiervon ein schön Exempel sehen An dem, was zu Jerusalem geschehen; Denn da die Jünger sich versammelt hatten Im finstern Schatten, Aus Furcht für denen Jüden, So trat mein Heiland mitten ein, Zum Zeugnis, dass er seiner Kirche Schutz will sein. Drum lasst die Feinde wüten!	Man kan se et smukt eksempel i det, som skete i Jerusalem; for da disciplene havde samlet sig i mørke og skygge af frygt for jøderne, da trådte min frelser ind midt iblandt dem som vidnesbyrd om, at Han vil værne sin kirke. Lad derfor blot fjenderne rase!
---	---

6. Arie - bas

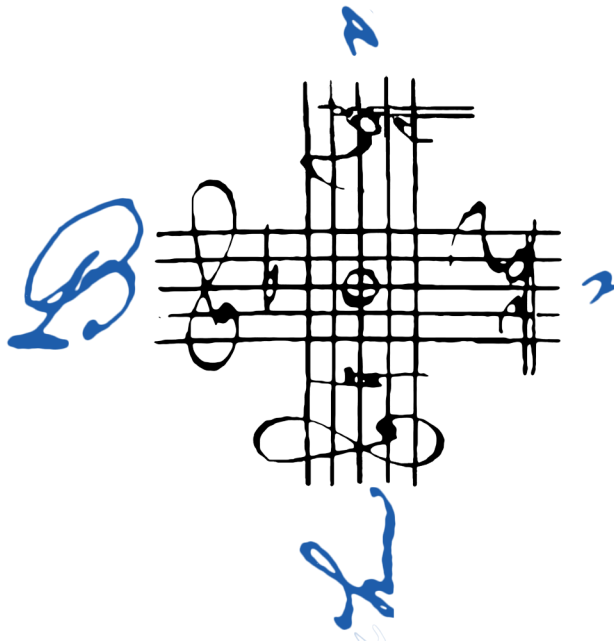
Jesus ist ein Schild der Seinen,
Wenn sie die Verfolgung trifft.
Ihnen muss die Sonne scheinen
Mit der güldnen Überschrift:
Jesus ist ein Schild der Seinen,
Wenn sie die Verfolgung trifft.

Jesus er et skjold for sine,
når de rammes af forfølgelse.
For dem skinner solen
med den gyldne overskrift:
Jesus er et skjold for sine,
når de rammes af forfølgelse.

7. Koral

Verleih uns Frieden gnädiglich,
Herr Gott, zu unsern Zeiten;
Es ist doch ja kein anderer nicht,
Der für uns könnte streiten,
Denn du, unser Gott, alleine.
Gib unsern Fürsten und all'r Obrigkeit
Fried und gut Regiment,
Dass wir unter ihnen
Ein geruhig und stilles Leben führen mögen
In aller Gottseligkeit und Ehrbarkeit.
Amen.

Giv os nådigt fred
i vor tid, Herre, vor Gud.
Der er jo ingen anden,
der kunne kæmpe for os,
end alene du, vor Gud.
Giv vore fyrster og al øvrighed
fred og et godt styre,
så vi under dem
kan føre et stille og roligt liv
i al salighed og ærbarhed.
Amen.

Læsning: Joh. 10, 11-16

Fællessalme DDS 168 (synges stående):

Ludvig Matthias Lindeman 1840

Hyr-den er én, og så hans hjord, er end fuld-man-ge hans fol - de,
en - bå-ren i sin Fa - ders gård Søn-nen skal al-ting be - hol - de;
Søn-nen er sand - hed, først og sidst, vir - ke - lig væ - re,
her og hist, kan kun, hvad sand-hed be - sjæ - ler.

1 Hyrden er én, og så hans hjord,
er end fuldmange hans folde,
enbåren i sin Faders gård
Sønnen skal alting beholde;
Sønnen er sandhed, først og sidst,
virkelig være, her og hist,
kan kun, hvad sandhed besjæler.

2 Kilden er én, og floden med,
er end småbækkene mange,
engene er ved flodens bred
alle de skønne græsange;
kilde og flod er dåbens ord,
engene er vor Herres bord,
føden er kærligheds fylde.

3 Jesus han er den hyrde god,
som haver hjorden til eje,
dyrt har han købt den med sit blod,
sanket på vildsomme veje;
driver sin hjord han op og ned,
altid med staven »Liflighed«¹
vogter han flokkene sine.

4 Tidernes løb er sent og sært,
hyrdernes tid synes omme,
dog har os tidens fylde lært,
senest den bedste kan komme;
hyrden, som spået soleklart,
kommer igen med lynets fart,
himmelblå ere hans telte.

*Joh 10,14-16
N.F.S. Grundtvig 1855.*

¹ Zak 11, 7

Kantate 85 "Ich bin ein guter Hirt"

1. Arie - bas

Ich bin ein guter Hirt, ein guter Hirt
lässt sein Leben für die Schafe.

Jeg er den gode hyrde,
der giver sit liv for fårene.

2. Arie - kontratenor

Jesus ist ein guter Hirt;
Denn er hat bereits sein Leben
Für die Schafe hingegeben,
Die ihm niemand rauben wird.
Jesus ist ein guter Hirt.

Jesus er en god hyrde;
for han har allerede givet sit liv
for de får
som ingen skal frarøve ham.
Jesus er en god hyrde.

3. Koral - sopran

Der Herr ist mein getreuer Hirt,
Dem ich mich ganz vertraue,
Zur Weid er mich, sein Schäflein, führt
Auf schöner grünen Aue,
Zum frischen Wasser leit er mich,
Mein Seel zu laben kräftiglich
Durch selig Wort der Gnaden.

Herren er min tro hyrde
som jeg stoler fuldt på,
han fører mig, sit får
til græsning på grønne enge.
Han leder mig til friskt vand,
bringer lindring til min sjæl
med nådens salige ord.

4. Recitativ - tenor

Wenn die Mietlinge schlafen,
Da wachtet dieser Hirt bei seinen Schafen,
So dass ein jedes in gewünschter Ruh
Die Trift und Weide kann genießen,
In welcher Lebensströme fließen.
Denn sucht der Höllenwolf gleich einzudringen,
Die Schafe zu verschlingen,
So hält ihm dieser Hirt doch seinen Rachen zu.

Når lejesvendene sover,
da våger denne hyrde over sine får,
så hver især i ro og fred
kan nyde at vandre græssende i flokken,
som gennemstrømmes af liv.
For hvis helvedesulven søger at trænge ind
for at opsluge fårene,
mødes den af hyrdens bidske forsvar.

5. Arie - tenor

Seht, was die Liebe tut.
Mein Jesus hält in guter Hut
Die Seinen feste eingeschlossen
Und hat am Kreuzesstamm vergossen
Für sie sein teures Blut.

Se dog, hvad kærligheden gør.
Min Jesus holder trygt
sine egne fast ind til sig
og har på korset
udgydt sit dyrebare blod for dem.

6. Koral

Ist Gott mein Schutz und treuer Hirt,
Kein Unglück mich berühren wird:
Weicht, alle meine Feinde,
Die ihr mir stiftet Angst und Pein,
Es wird zu eurem Schaden sein,
Ich habe Gott zum Freunde.

Når Gud er mit værn, min trofaste hyrde
kan ingen ulykke nå mig.
Vig tilbage, alle mine fjender,
I, som giver mig angst og smerte.
Det er skidt for jer
at Gud er min ven.

Prædiken

Fællessalme DDS 667 (synges stående):

Johann Crüger 165

Skul - le jeg dog væ - re ban - ge? / Kris tus hel / er min del, /
kan jeg mer for - lan - ge? / Hvem kan mig den Him - mel rø - ve, /
som Guds Søn / gav i løn / dem, der hos ham tø - ve?

1 Skulle jeg dog være bange?

Kristus hel
er min del,
kan jeg mer forlange?
Hvem kan mig den Himmel røve,
som Guds Søn
gav i løn
dem, der hos ham tøve?

2 Gods og gaver, selve livet

er ej mit,
Gud har frit
alt til låns mig givet;
når han kræver sit tilbage,
har han ret,
mig kun slet
sømmed det at klage.

3 Sorg og glæde mig tilmåler

han, som ved
god besked
om, hvad bedst jeg tåler;
skyen, her jeg vandrer under,
svinder snart,
da står klart
målet, did jeg stunder.

4 Frit vi tør og uden gruen,

Gud i vold,
bag hans skjold,
trodse verdens truen;
møder os den sidste fjende,
mod hans pil
med et smil
tage vi og - vinde.

5 Os dog ingen død kan døde,

men dens bud
løser ud
tusindfold af møde,
lukker dør for sorgestimlen,
så vor sti
bliver fri
ind til fryd i Himlen.

6 Hyrde god og glædens kilde,

du, hvis navn
i hvert savn
gør mit hjerte stille!
Jesus, Frelser, for din trone
der skal vi
stemme i
tak og lovsangstone.

*Paul Gerhardt 1653. (Dansk 1738 og 1740).
C.J. Brandt 1879 og 1885.*

Bøn & Velsignelse

Kantate 23 "Du wahrer Gott und Davids Sohn"

1. Duet – sopran & kontratenor

Du wahrer Gott und Davids Sohn,
Der du von Ewigkeit in der Entfernung schon
Mein Herzeleid und meine Leibespein
Umständlich angesehen, erbarm dich mein!
Und lass durch deine Wunderhand,
Die so viel Böses abgewandt,
Mir gleichfalls Hilf und Trost geschehen.

Du sande gud og Davids søn,
som allerede fra evighed og stor afstand
klart har set min sjæl og mit legemes lidelse,
forbarm dig over mig!
Lad ved din underfulde hånd,
som har afværget så meget ondt,
også mig opleve hjælp og trøst.

2. Recitativ – tenor

Ach! gehe nicht vorüber;
Du, aller Menschen Heil,
Bist ja erschienen,
Die Kranken
und nicht die Gesunden zu bedienen.
Drum nehm ich ebenfalls an
deiner Allmacht teil;
Ich sehe dich auf diesen Wegen,
Worauf man
Mich hat wollen legen,
Auch in der Blindheit an.
Ich fasse mich
Und lasse dich
Nicht ohne deinen Segen.

Ak, gå mig ikke forbi
du, alle menneskers redning.
Du er jo kommet
for at hjælpe de syge
og ikke de raske.
Altså har også jeg del
i din almagt;
Jeg ser dig på disse veje,
hvor man
har anbragt mig
selv om jeg er blind.
Jeg ser indad
og lader dig ikke gå forbi
uden din velsignelse.

3. Kor

Aller Augen warten, Herr,
Du allmächtger Gott, auf dich,
Und die meinen sonderlich.
Gib denselben Kraft und Licht,
Lass sie nicht
Immerdar in Finsternissen!
Künftig soll dein Wink allein
Der geliebte Mittelpunkt
Aller ihrer Werke sein,
Bis du sie einst durch den Tod
Wiederum gedenkst zu schließen.

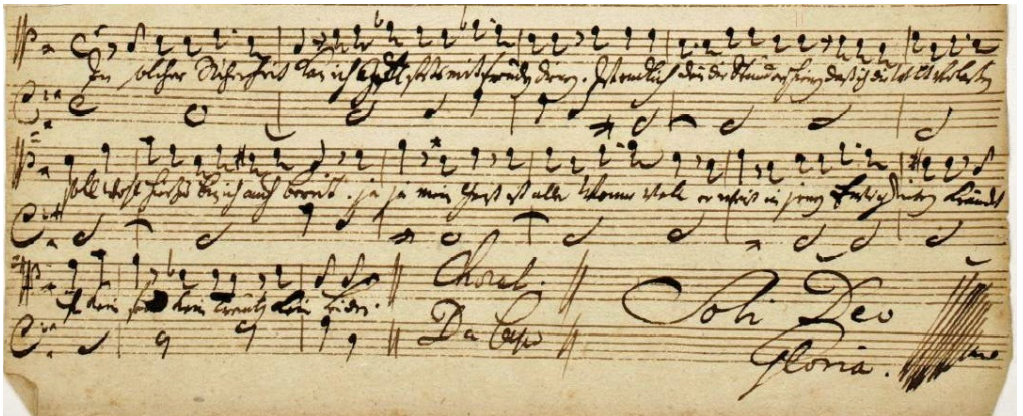
Alle øjne venter, Herre,
almægtige gud, på dig,
og i særdeleshed mine.
Giv mine øjne kraft og lys,
efterlad dem ikke
i mørket!
Fra nu af skal alene dit vink
være midtpunkt
for mit blik,
til du engang i døden
igen lukker mine øjne.

4. Koral

Christe, du Lamm Gottes,
Der du trägst die Sünd der Welt,
Erbarm dich unser!
Christe, du Lamm Gottes,
Der du trägst die Sünd der Welt,
Erbarm dich unser!
Christe, du Lamm Gottes,
Der du trägst die Sünd der Welt,
Gib uns dein' Frieden. Amen.

Kristus, du Guds lam
som bærer verdens synder,
forbarm dig over os!
Kristus, du Guds lam,
som bærer verdens synder,
forbarm dig over os!
Kristus, du Guds lam,
som bærer verdens synder,
giv os din fred, Amen.

Oversættelser: Bente Marie Braarud

Johann Sebastian Bach tilføjede ofte
"**Soli Deo Gloria**" (Æren er Guds alene)
i slutningen af sine værker.

Medvirkende

Viggo Julsgaard Jensen – *prædikant*

Enghave Barok

Klaudia Kidon – *sopran*
Daniel Carlsson – *kontratenor*
Mathias Hedegaard – *tenor*
Jakob Bloch Jespersen – *bas*

Per Bengtsson – *1. obo*
Morten Kiernan – *2. obo*
Kamila Marcinkowska – *fagot*

Jesenka Balic Žunic – *1. violin*
Jens Solgaard – *2. violin*
Rastko Roknic – *viola*
Kjeld Steffensen – *cello*
Lars Baunkilde – *violone*

Christian Dehn Bang – *orgelpositiv*

Tak til:

STATENS KUNSTFOND

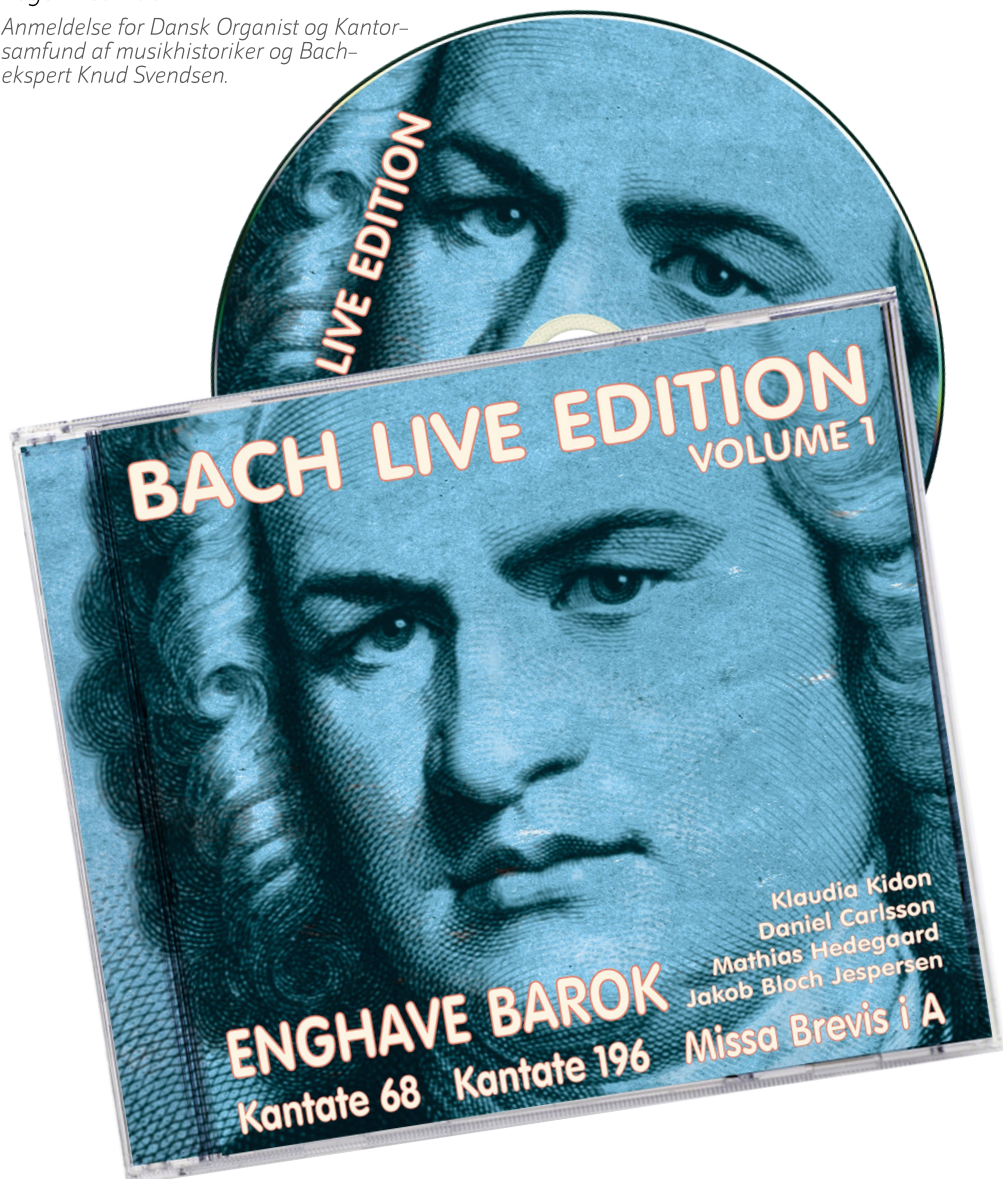
Den Böhmske Fond
Augustinus Fonden
Oticon Fonden
Toyota Fonden
Dansk Organist og Kantor Samfund

www.enghavebarok.dk
www.facebook.com/enghavebarok
www.vesterbrosogn.dk

Tag Enghave Barok med hjem!

"...alle medvirkende musicerer ret af hjertet, med svung og begejstring og en naturlig indforståethed med stilen ... Enghave Baroks Vol. 1 må gerne få efterfølgere, hvis man kan holde denne standard. Stilbevidste solister, orkestermusikere og sangere ledet af en dirigent, der vil noget med Bach!"

Anmeldelse for Dansk Organist og Kantorsamfund af musikhistoriker og Bach-ekspert Knud Svendsen.

- kan købes ved udgangen eller på www.enghavebarok.dk

SØNDAG 17. MAJ 15.00

Festlige Bachkantater til tiden omkring Kristi Himmelfart:

Kantate 43 "Gott fähret auf mit Jauchzen"

Kantate 44 "Sie werden euch in den Bann tun euch"

Kantate 129 "Gelobet sei der Herr, mein Gott"

Kantate 145 "Ich lebe, mein Herze, zu deinem Ergötzen"

SØNDAG 6. SEPTEMBER 15.00

Kantate 51 "Jauchzet Gott in allen Landen!"

Kantate 99 "Was Gott tut, das ist wohlgetan"

Kantate 108 "Es ist euch gut, dass ich hingehe"

Kantate 138 "Warum betrübst du dich, mein Herz?"

SØNDAG 29. NOVEMBER 15.00

Kantate 16 "Herr Gott, dich loben wir"

Kantate 62 "Nun komm, der Heiden Heiland"

Kantate 140 "Wachet auf, ruft uns die Stimme"

Fri entré

ENGHAVE KIRKE

Sønder Boulevard 120

1720 København V

- overfor Enghave S-station